

РЕШЕНИЕ

№ 2098

гр. София, 20.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 1 състав, в публично заседание на 21.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Радостин Радков

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **5335** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.146 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от А. А. М., от [населено място], [община], област К., против Акт за установяване на публично държано вземане №01-6500/13125/07.06.2010г. на Изп. директор на Държавен фонд „Земеделие” Разплащателна агенция. Твърди се, че този акт е неправилен и незаконосъобразен, поради противоречие с материалния закон и съществено нарушаване на административно-производствени правила. Счита, че неправилно в него е прието, че площите декларирани в рамките на физически блокове с код 06 са възприети като недопустими за подпомагане за 2007г. без да да им е извършена проверка на място. На следващо място, че е постановен при съществени нарушения на процесуални правила по чл.59, ал.2, т.4 от АПК - липсват фактически и правни основания за издаването му, които да са относими към изложената фактическа обстановка, което съществено нарушавало правото му на защита. Моли съда да оспорения акт.

В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – Изпълнителен директор на ДФ „Земеделие” не взема становище по оспорването.

От събраните по делото доказателства съдът установи следната фактическа обстановка: Жалбоподателят А. А. М., от [населено място], [община], област К. подава Общо заявление за единно плащане на площ с Уникален идентификационен номер /УИН/

09/120507/06828 от 25.04.2007г. за финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания на площ от Европейския фонд за гарантиране в земеделието, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и националния бюджет на Р. Б. за кампания 2007г. По Схемата за единно плащане на площ /СЕПП/ и мярка 211 - „Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони” са заявени 48,92 ха, а по схемата за национални доплащания /СНД/ - 0,69 ха. Първоначално през 2007г. за бенефициена са признати като допустими за подпомагане 20,72 ха и му е оторизирана сума само по СНД в размер на 28, 58 лева, а допълнително през 2008г., след извършено преизчисление още 17,67 ха, като за тях са му оторизирани 4130.23 лв. по СЕПП и 7000, 39 лева като Национално доплащане за площ /НДП/.

Впоследствие МЗХ е извършило допълнителен комплексен анализ на всички площи в такива физически блокове, позовавайки се на одит на Европейската сметна палата, според който проверките извършени от Областните служби по земеделие не са достатъчно основание за преизчисление и доплащане за площи, заявени в код 06, както и на доклад на Европейската комисия в същия смисъл. Резултатите от анализа МЗХ предало с писмо вх.№ 02-0409/1673 от 30.05.2009г. на ДФ „Земеделие”, в което се уточнява кои доплащания са извършени правомерно и кои не. Разплащателна агенция, позовавайки се на това писмо, приема като недопустими за подпомагане общо 17,67 ха от площта заявена от А. А. М. и допусната през 2007г. за подпомагане по СЕПП и СНД.

При тези данни ответникът е направил извод, че част от оторизираната субсидия А. А. М. е недължимо платена. С Акт за установяване на публично държано вземане №01-6500/13125/07.06.2010г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” Разплащателна агенция, на основание разпоредбите на чл.59, ал.1 и 2 от АПК във връзка с чл.165 и чл.166 от ДОПК и чл.20а, ал.1 от ЗПЗП, е определено на А. А. М., ЕГН-[ЕГН], от [населено място], [община], област К., публично държавно вземане, представляващо недължимо платена сума във връзка с подадено от нея заявление за единно плащане на площ с УИН 09/120507/06828 от 25.04.2007г. с общ размер 11130,62 лева. Актът е връчен на М. на 15.06.2010г., а жалбата срещу него е депозирана от нея на 23.06.2010г.

Гореизложените фактически обстоятелства се установяват и доказват от приетите писмени доказателства.

Така установената фактическа обстановка мотивира следните правни изводи:

Жалбата като подадена срещу годен за обжалване акт, в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването му и от лице, за което той е неблагоприятен, предвид разпоредените последици /възстановяване на недължимо платена сума/, е процесуално допустима. Разгледана по същество, се явява основателна.

След като е сезиран с жалба при служебния и цялостен съдебен контрол върху законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт, съдът проверява всички основания за отмяна по чл.146 от АПК. Проверката включва, на първо място, компетентността на издателя на акта. В конкретният случай той е постановен от компетентен по смисъла на чл. 146, т.1 АПК административен орган – Изпълнителният директор на ДФ „Земеделие”, при условията на делегация.

Р. Б. е член на Европейския съюз от 2007г. и като такъв е въвела в законодателството си правилата на регламентите и директивите на съюза относно Общата селскостопанска политика и относно схемите и правилата за единно плащане чрез транспонирането им в ЗПЗП и подзаконовите нормативни актове по неговото

прилагане. По силата на чл.11а от ЗПЗП ДФ „Земеделие” е акредитиран за единствена Разплащателна агенция за Р. Б. за прилагане на Общата селскостопанска политика на Европейския съюз. Съгласно разпоредбата на §1, т.13 от ДР на ЗПЗП, Разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти по правилата на Европейския съюз.

Съгласно разпоредбата на чл.20а, ал.1 от ЗПЗП, изпълнителният директор на ДФ „Земеделие” е изпълнителен директор на Разплащателната агенция, която по силата на чл.27, ал.3 от ЗПЗП е задължена да предприеме необходимите действия за събиране на недължимо платените суми по схеми за плащане и по проекти, финансирани от Европейските фондове и държавния бюджет. По тези съображения съдът приема, че процесният административен акт е издаден от компетентен орган.

Оспореният Акт за установяване на публично държавно вземане №01-6500/13125/07.06.2010г. е постановен при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с приложимия материален закон.

Вземанията на Разплащателната агенция, които възникнат въз основа на административен акт, са публични държавни вземания и се събират по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, съгласно нормата на чл.162, ал.2, т.8 от ДОПК. По силата на чл.16б, ал.2 от ДОПК, ако в съответният закон не е предвиден ред за установяване на публичното вземане, то се установява по основание и размер с акт за публично вземане, който се издава по реда за издаване на административен акт, предвиден в АПК. Този ред е уреденият в глава пета от АПК, като не е предвидено производство по глава седма на АПК. В конкретният случай на основание чл.27, ал. 3 от ЗПЗП Разплащателната агенция е длъжна да предприеме необходимите действия за събирането на недължимо платените и надплатените суми по схеми за плащане и проекти, финансирани от европейските фондове и държавния бюджет, както и глобите, и другите парични санкции, предвидени в законодателството на Европейския съюз. Действията за събиране на вземанията, включително сроковете за съобщаване на акт за възстановяване на недължими плащания, са уредени в чл.73 от Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията, поради което следва да се приеме, че издаването на АУПДВ е в отделно административно производство по реда на глава пета от АПК.

Настоящият съдебен състав намира, че процесният акт е издаден в нарушение на чл.59, ал.2, т.4 от АПК, тъй като в него не са изложени правни и фактически основания за постановяването му. В съдържанието му липсват конкретните факти и обстоятелства, въз основа на които е направен изводът, че част от оторизираната субсидия на жалбоподателя М. е недължимо изплатена, както и под коя разпоредба от законов или подзаконов нормативен акт са подведени изложените лаконично факти и как е изчислен размерът на подлежащата на възстановяване сума.

Според нормата на чл.43, ал.3, т.1-5 от ЗПЗП Разплащателната агенция може да намали размера или да откаже плащане по СЕПП при конкретно определени хипотези като по отношение на площите е предвидено заявяване извън нормативно определените размери, неспазване на условията за поддържане в добро земеделско и екологично състояние, нестопанисване от заявителя и неотстранено застъпване на заявени площи. Мотиви, за някои от изброените основания за недопустимост на подпомагането, не са изложени в процесния АУПДВ.

Общата формулировка за получен с писмо на МЗХ № 02-0409/1673 от 30.05.2009г., допълнителен комплексен анализ на всички площи във физически блокове с код 06, според съда, не удовлетворява изискванията на закона за мотивировка на акта като единство от фактически и правни основания, даващи възможност на адресата да разбере волята на органа и да защити правата и интересите си, ако счита, че са нарушени. Извод за наличие на такива не може да се направи от приложената административна преписка /предвид принципната възможност за излагане на мотивите в отделен, съпътстващ акт/, доколкото от наличните документи, приети като писмени доказателства, също не може да се изведе еднозначен извод какво обстоятелство е направило част от заявената площ недопустима за подпомагане и е обусловило недължимост на част от оторизираната през 2007г. субсидия на земеделския производител.

От органите на Разплащателната агенция е установено чрез предоставените им в компетентност способности /административни и проверки на място/ през 2007 и 2008г., че заявените земеделски парцели отговарят на изискванията за допустимост за подпомагане, поради което е оторизирано плащане на субсидия в размер общо на 11130,62 лева. Следователно не може да се приеме неправомерно поведение от бенефициента – деклариране на неверни данни относно вида и площта на заявените за подпомагане площи, което да е въвело в заблуждение административния орган с цел изплащане на парични средства за подпомагане по СЕПП. Напротив, от самия АУПДВ е видно, че се касае за допълнителни последващи действия на администрацията по определяне на допустимия слой площи за подпомагане по СЕПП. Въпреки че още преди извършване на първите проверки, преди преценката за допустимост на подпомагането и преди оторизиране на субсидията за 2007г. са били известни изискванията на Европейския съюз по прилагане на ИСАК, то действията на Разплащателната агенция са съобразени с тези изисквания едва през 2010г.

В тази връзка следва да се има предвид разпоредбата на чл.73 от Регламент (ЕО) № 796/ 2004г. на Комисията за определяне на подробни правила за прилагане на интегрираната система за администриране и контрол, кръстосано спазване и модулация, предвидени в регламенти (ЕО) № 1782/2003 и (ЕО) № 73/2009 на Съвета, както и за прилагане на кръстосаното спазване, предвидено в Регламент (ЕО) № 479/2008 на Съвета. Съгласно § 1 от цитираната норма, ако е извършено недължимо плащане, земеделският производител възстановява въпросната сума плюс лихва, изчислена в съответствие с параграф 3. По силата на § 4 обаче това правило не се прилага, ако плащането е извършено по грешка на компетентните власти или друг орган и ако грешката не може да бъде установена по разумен път от земеделския производител. Във всички случаи обаче действията по възстановяване на недължимото плащане следва да бъдат предприети от компетентния орган в срока по чл.73, § 4, ал.2 от Регламент (ЕО) № 796/ 2004г.

В настоящия случай очевидно е налице именно такава хипотеза на грешка при определяне на допустимите за подпомагане площи като база за оторизиране на субсидията за 2007г. като няма правно значение дали тази грешка е на Разплащателната агенция или на друг орган, защото предпоставките за отпадане на задължението за възстановяване в тази насока са алтернативни. От друга страна, предвид действащата към момента на подаване на заявлението нормативна уредба за условията за допустимост за подпомагане и липсата на точни мотиви защо част от сумата се приема за недължимо платена, няма как да бъде преценено от съда кои са обстоятелствата,

довели до недопустимост и дали са могли да бъдат предвидени и съобразени от жалбоподателя в този момент. А събраните по делото доказателства недвусмислено сочат неправилна практика през 2007 и 2008г. на администрацията, оторизирана да прилага ИСАК, а не недобросъвестно поведение на бенефициента. Затова не може да се приеме, че извършеното изплащане на субсидията, респективно на част от нея, представлява неправомерно получена сума, т.е. не може да се квалифицира като публично държавно вземане по смисъла на чл.162, ал.2, т.8 от ДОПК, дължимо от жалбоподателя.

По тези съображения съдът намира жалбата за основателна, тъй като оспореният АУПДВ, издаден от Изпълнителния директор на Държавен фонд “Земеделие”, е незаконосъобразен. Липсата на мотиви пречатства упражняването на съдебен контрол и е самостоятелно основание за отмяна на подложения на съдебен контрол административен акт. Отделно от това, по съществуващото на спора се установи, че няма неправомерно поведение на жалбоподателя в качеството му на бенефициент, той не е получил недължимо плащане и няма основание от него да се търси възстановяване на парични суми.

При този изход на спора на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски за държавна такса – 10 /десет/ лева. М. е представлявана от адвокат Б. в настоящото производство, но по делото не са приложени своевременно /до приключване на съдебното заседание по същество/ доказателства, че на същата е изплатено адвокатско възнаграждение, поради което в полза на жалбоподателя не следва да се присъждат такива разноски, дори и да са били направени.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2, предл.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗЕН Акт за установяване на публично държавно вземане №01-6500/13125/07.06.2010г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” Разплащателна агенция, с който е опрелено на А. А. М., ЕГН-[ЕГН], от [населено място], [община], област К., публично държавно вземане, представляващо недължимо платена сума във връзка с подадено от нея заявление за единно плащане на площ с УИН 09/120507/06828 от 25.04.2007г. с общ размер 11130,62 лева.

ОСЪЖДА Държавен фонд “Земеделие” [населено място] ДА ЗАПЛАТИ на А. А. М., ЕГН-[ЕГН], от [населено място], [община], област К., сумата от 10/десет/лв, представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред ВАС.

СЪДИЯ: